

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Censuræ Huiusmodi absolutio

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

non gaudet privilegijs Religionis, si cur gaudet Novitius: & ratio est quia Novitius est in via ad professionem, iste non est professus, nec vult profiteri. *ibid. resolut. 34.* Porrigens venenum Clerico incidit, quia porrigit ad occidendum, & non est par ratio de Moniali accipiente venenum pro abortu. *ibid. res. 36.* nec etiam sicut dixi, *resolut. 27.* incidit furans vestem à Clerico, vel aufert nummos à crumena absque violentia. *ibid. resolut. 37.*

Mulier nobili sollicitata à Clerico, non incidit percussione Clericorum.

Incidit percussio: mortuum.

26. Mulier nobilis turpiter à Clerico sollicitata, si verbis, vel alio modo non potest se liberare; si illum percussit, vel alapa non incidit in censuram. *ibid. resolut. 38.* percussio mortuum incidit in censuram. *ibid. resolut. 39.*

27. Clericus ordinibus sacris initiatus, si obrinuit dispensationem à Papa, ut matrimonium contrahat, si percussit ante matrimonium contractum, percussor incidit in censuram, non autem post contractum. *ibid. resolut. 40.*

Magistri Novitiorum

28. Magister, vel Sub-Magister Novitiorum, si percussit Novitium, vel religiosum causa correctionis, & si adest statutum in Religione ne Monachi verberentur, non incurrit in censuram. *ibid. resolut. 41.* Unde advertendum est, quod Clerici Sodomitici, post declarationem criminis privati sunt privilegijs Clericalibus per Bullam Pii V. sed non patientes, qui molles vocantur, & non Sodomitici. *ibid. §. Nota.*

Sodomitici privantur privilegio.

29. Percussio Clericum cum ignorantia concomitante, sive juris, sive facti excusatur à censura, & maxime si vult percussor Titium laicum judicatum, sicut sit absque habitu, & censura, sed verberans Cajum putans eum Joannem incidit in censuram. *ibidem resolutio. 42.*

Ignorantia excusatur.

30. Si duo Clerici, vel Religiosi in joco se ad invicem verberant, & percussio excedat levitatem, & ascendat in actum certam praxæ voluntatis, & scientiæ circa verberationem, & verberatio incœpit in joco possunt ad cautelam petere absolutionem. *ibid. resolut. 43.*

Percussio in joco incœpta est confidenda.

31. Levis percussio Clericorum judicanda est judicio Judicis, & boni viri, & ex circumstantiis personatum, locorum, temporum, & ex modo percussendi, ac lædendi, unde percussio Clerici sacrificantis in Altari si leviter percussatur, non dicitur levis, sed atrocior, sic etiam si percussio in Clericum facta est in platea, vel Ecclesia, ex quo fiat notoria.

& percussio Religiosum laicum, seu conversum nullo ordine sacro insignitum expulsus à Religione, & si sit sine habitu incidit in excommunicationem, quia non amisit privilegium Canonis, quamquam amisit illud fori, & quando Trident. loquitur intelligendum est de Clericis conjugatis, quod non observant conditiones in Concilio præscriptas. *ib. resolut. 44.*

Percussio conversum expulsus incidit.

32. Gravis percussio est illa, quæ non est levis, neque enormis, quæ à Episcopo, vel Abbate judicanda est. Enormis dicitur, quæ pervenit ad mutilationem membrorum, expulsionem oculorum, ut Clericus fiat inutilis ad munus suum; vel si vulnus eget remedio Chirurgiæ, vel ad occisionem; Magna effusio sanguinis non dicitur enormis, tamen si laicus officialis auctoritative percussit Clericum, injectio manuum in Episcopum, Abbatem, vel priorem Monasterii, & suum Superiorem; si Monachus percussit Clericum sæcularem dato scandalo, si in conspectu Prælati, aut Judicis, & ex facti notorietate, si in magno concursu, in magna festivitate, aut in Nundinis, vel celebri mercatu. Molina, & hæc omnes quando non excedunt mediocritatem, non est dicendum quod sint enormes. *ibid. resolut. 45.* In dubiis verò tenendum est percussio-nem esse gravem; communiter DD. *ib. resolut. 46.*

Levis percussio judicio judicis judicanda est.

Gravis percussio à Superiori judicanda est.

C E N S U R Æ
huiusmodi Absolutio.

32. ○ B levem percussio-nem potest Episcopus suos subditos absol-
T 2 vere

Episcopus & habens vere

Jurisdictionem quasi Episcopalem.

vere in utroque foro DD. & omnes habentes jurisdictionem quasi Episcopalem: ab excommunicatione vero, ob gravem, & enormem percussione Clerici à Pontifice, vel ab ejus delegatis obtinenda est absolutio, exceptis casibus in jure expressis, ut propter impedimentum temporale, & Can. ex jur. beneficio. *ibid. resol. 47.*

Impediti possunt absolvi ab Episcopo.

33. Impeditus ob legitimum impedimentum, qui per procuratorem, vel per Epistolam non potest adire Papam propter absolutionem pro enormi percussione Clerici potest ab Episcopo absolvi. *ibid. resol. 48.*

Superiores Regulares possunt ab enormi percussione privatum

34. Superior Regularis potest absolvere ab excommunicatione levi, & mediocri suos subditos ad invicem se percutientes intra vel extra claustrum, etiam si sit Sedi Apostolicæ reservata, per specialis privilegium §. *Notandum est tamen resolution. 50.* sic etiam ipse superior potest se absolvere facere ab aliquo Sacerdote à se electo, si incidit in hanc excommunicationem: tamen per privilegium possunt etiam absolvi ab enormi. *ibid. resol. 49.*

Episcopus percussus debet absolvere Clericum percussorem.

35. Percutiens Clericum alterius Diocesis debet absolvi ab Episcopo Clerici percussi, & si Religiosus percusserit ipsum Episcopum nisi fuerit legitime impeditus non potest absolvi ab ipso Episcopo, sed debet adire Papam. *Ibid. §. Notandum.*

Regularis potest absolvi à suo superiore cum assistentia superiorum Regularium percussus.

36. Regularis percutiens alium Regularem alterius Religionis potest à suo proprio Prælato absolvi, cum præsentia, & assistentia Prælati illius offensi, & à Prælato suo debet percuti in satisfactio nem injuriæ acceptæ, & non tenetur ad damnum refarciendum Monasterium offendentis; sed si in hoc Prælati erunt discordes, debet eligi tertius arbiter, qui cum ipsis judicium ferat. Palas. *ibidem resol. 59.* Si vero percuteret alium Religiosum ejusdem Religionis, sed alius Monasterii debet absolvi à proprio Prælato cum consensu Prælati offensi, non autem si absolutio daretur à Provinciali, vel Generali; dummodo non sint diversarum Provinciarum. §. *Sed quid.*

Egrediens à Religione, & absolutus à censura contracta ante ingressum reincidenti.

37. Superior Regularis potest absolvere Novitium, qui Clericum percussit ante ingressum Religionis, sed si ante annum professionis egrediatur à monasterio, reincident in excommunicationem, & debet se præsentare Episcopo ordinatio: ferè omnes DD. *ibid. resol. 51.* sed si duo tantum adsunt Religiosi in Monasterio, & se ad invicem percutiunt, potest Superior dare facultatem subdito, ut illum à censura absolvat, non autem à peccatis, & superior sic absolutus absolvat subditum. *ibidem resolution. 52.*

Possunt regulares absolvi à censura ista.

38. Possunt Regulares absolvere sæculares percussores Clericorum vi suorum privilegiorum, exceptis casibus in decreto Clementis Octavi contentis, at tamen consistendam esse quamdam declarationem Sacræ Congregationis die 18. Julii 1642. *ibid. resol. 53.*

Episcopus potest absolvere regulares in absentia sui Superioris.

38. Episcopus potest absolvere regulares ad invicem se percutientes (etiam exemptos) de licentia suorum Prælatorum, etiam si injustè negaretur à Prælato licentia, & si Prælati absens erit, non potest haberi talis licentia, ratione æquitatis potest eos absolvere: idem est de Monialibus. *ibid. resol. 54.*

40. Janitores, & Hostiarii Principum, qui prætextu sui officii Clericum percutiunt apud injuriandi possunt ab Episcopo absolvi absque prætextu se præsentandi Sedi Apostolicæ, si percussio atrox non fuerit; non autem quando sibi arrogat jurisdictionem, quasi id licet facere possit, & non in defensionem ostii sibi commissi, & ut sic absolutio pertinet ad Papam quamquam sit levis, quia talis percussio existimatur gravis, & enormis respectu status Ecclesiastici, & onus probandi pertinet ad officialem, & non ad Clericum si fortuito hoc fecit: sed quando non aderat turba, quæ arcenda erat pertinet ad Clericum. *ibid. resol. 55.*

Janitores possunt absolvi ab Episcopo non in omnibus casibus.

41. Clerici viventes in seminariis, vel Cathedralibus infervientes in communi, vel in particulari percutientes se ad invicem, percussione etiam gravi, & non

& non atroci possunt absolvi ab Episcopo sine onere se presentandi Sedi Apostolicæ *ibid. resol. 56.* & possunt etiam absolvi percussiones Clericos in virtute Bullæ Cruciatæ, etiam ab enormi percussione *ibid. resol. 57.*

Fœmina possunt absolvi ab Episcopo.

42. Episcopi possunt absolvere impubes, & puberes doli capaces ab hac censura propter percussione Clerici, nec tenentur se presentare Sedi Apostolicæ. *ibidem. resol. 59.* Itidem fœminæ possunt absolvi ab Episcopo pro quacumque percussione, *ibidem. resol. 59.* Itidem personæ delicate, quæ Papam adire non possunt, possunt ab Episcopo absolvi, monito prius Papa de eorum statu. *ibid. §. Notandum.* Senes sexagenarii & etiam quinquagenarii non tenentur Papam adire, sed ab Episcopo possunt absolvi. *ibidem. resol. 60.*

Servi possunt absolvi ab Episcopo.

43. Servi delinquentes in præjudicium Dominorum, vel patris familias, ut eant Romam Clericos percutiunt, sic etiam vir in damnâ uxoris, impubes, & pubes in præjudicium patris, tales sunt absolvendi ab Episcopo, cum adjunctione orationum, Jejuniorum, & similibus, pro recompensatione itineris; *ibidem. resol. 61.* tamen quamquam servi, ut dictum est possunt absolvi ex duobus capitibus; si percussio sit tam gravis, & excessus enormis, & ad scandalum, & pravum aliorum exemplum mittendi sunt ad Sedem Apostolicam, & eadem est ratio de Religiosis. *ibid. §. Nota etiam.*

Pauperes, & infirmi possunt absolvi ab Episcopo.

44. Pauperes, & infirmi, & valetudinarii, tales à timoratis viris iudicati non tenentur adire Romam ob absolutionem huius censuræ, hi omnes possunt ab Episcopo absolvi, *ibidem. resol. 62.* Addo tamen, quod excommunicatus impeditus recurrere ad Papam, potest absolvi ab Episcopo jure communi, etiam si percussio sit publica, & enormis. Pro majori declaratione ponam impedimenta. Primò periculum mortis. Secundò, infirmitas longa. Tertiò, inimicitia capitalis. Quartò, paupertas. Quintò, senes, & impubes.

Sextò, qui est sub cura parentum. Septimò, obligatio alendi uxorem, filios, & familiam. Octavò, cura animarum. Nonò, servitus, ut supra. Decimò, fragilitas sexus, & quodlibet impedimentum legitimum iudicatum arbitrio boni viri, & talis impeditus non tenetur mittere Epistolam, nec procuratorem pro absolutione, attamen sic absolus cessante impedimento tenetur se presentare Papæ, ita Avila, sed hoc semper ignoratur satisfactâ parte. *Ibid. §. Adverte etiam.*

45. Episcopi possunt absolvere ab omni excommunicatione occulta, nec deducta ad forum contentiosum. *ibid. resol. 63.* Ab impeditis legitimo impedimento, & ex decem capitibus supraddictis, non tenetur Episcopus exigere juramentum ad eundem Pontificem. *ibidem. resol. 64.* Et non desunt viri docti asserentes, Regulares privilegiatos posse absolvere seculares à casibus occultis Bullæ Cœnæ (tamen Pellizzarius ait non esse recedendum à negativa sententia) à fortiori possunt absolvere à percussione enormi occulta. *ibid. resol. 65.*

Ab omni excommunicatione occulta, & non deducta in foro contentioso.

Ab impeditis non potest exigere juramentum.

CENSUS.

1. CENSUS redimibilis non est prohibitus per Pium V. quando in eo servetur iustitia in pretio, cum sit approbatum à Comuni calculo D. D. ut iustum, & licitum prohibuit tamen illicitos census. Molina, & alii *par. 10. tract. 12. resol. 3.*

Non est prohibitus census redimibilis.

CESSIO BONORVM.

1. CESSIO bonorum est actus, quo creditor, qui non est ad solvendum sufficiens, omnia sua bona creditoribus dimittit, ut carceris situm, & squalorum, aliasque molestias evitet. Nam prisca temporibus constitutum erat, ut qui ari alieno satisfacere non possent, privata auctoritate in vincula conjicerentur, atque aliis pœnis afficerentur. Sed lege Julia (à Caio

Cessio bonorum quid sit.